

ΟΙ ΠΟΛΥΠΟΙΚΙΛΟΙ και πολυώνυμοι Ελληναράδες είναι πολύ δύσκολο ή δεν θέλουν να καταλάβουν πως θα ήταν η Ελλάδα σήμερα αν δεν είχαν εισρέυσει στην Ελλάδα με δική τους βούληση περίπου τρία εκατομμύρια μετανάστες. Οι αγροτικές περιοχές ξαναζωντάνεψαν και ορεινά χωριά της Πατρίδας μας που είχαν εγκαταλειφθεί σφίξουν από κόσμο και παιδικές φωνές. Μεγάλα έργα υποδομής ολοκληρώθηκαν και τα ασφαλιστικά ταμεία δέχτηκαν σωτήριες εισφορές από τους νέους εργαζόμενους. Στα είκοσι χρόνια που πέρασαν, από την αρχή της μαζικής μετανάστευσης, η Πατρίδα μας άλλαξε ριζικά προς το καλύτερο. Και όμως εμείς τους έχουμε μονίμως στην μπούκα του κανονιού. Το παρακάτω θα σας πείσει για του λόγου το αληθές.

ΗΤΑΝ παντρεμένος ο Σπύρος. Είχε και δυο παιδιά, οχτώ και δέκα χρονών ήταν, τα θυμάμαι από τον περασμένο χρόνο σαν με τα μεγάλα μάτια τους άρχισαν να βλέπουν για πρώτη φορά την «Πατρίδα». Φώλιασαν όλοι μαζί στη Λαγκάδα. Στον εργατομαχαλά της Μυτιλήνης. Σε ένα από τα παλιόσπιτα του τέλους της περασμένης εκαποντατείας με φουσκωμένα ντουβάρια και ανασαμά γεμάτη μούχλα. Εκεί έζησαν για πρώτη φορά τούτοι οι άνθρωποι την «Πατρίδα». Η γειτονιά τους αγκάλιασε. «Πατριώτες από τη Βόρειο Ήπειρο» τους έλεγε ο ένας. «Δικοί μας άνθρωποι» έλεγε ο άλλος, ξανοίχτηκε ο Σπύρος και η

Ω πόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

φαμελιά του και άρχισαν να μιλούν. Να αγγίζουν τους «πατριώτες». Να μαθαίνουν τους ανθρώπους της «Πατρίδας».

ΔΟΥΛΕΥΕ ο Σπύρος σκληρά. Έπιανε πέτρα και τη ζουλούσε και έβγαζε από δαύτη νερό. Γέμισε ά-

ές. Πρώτη φορά μαζεύτηκαν τόσες ελιές στην «Πατρίδα».

ΥΣΤΕΡΑ οι ελιές τελείωσαν. Είχε εν τωμεταξύ έρθει από την Αλβανία –η Βόρειος Ήπειρος ξεχάστηκε, οι ελιές τελείωσαν –η γριά μάνα του Σπύρου. Να φυλάει τα παιδιά σαν ο

Όταν η «Πατρίδα» Στέρεψε

σφαλτο τους δρόμους του νησιού. Νόμιμος με άδεια ήταν στην Ελλάδα και έκαψε έναν τόνο ιδρώτα στρώνοντας δρόμους χωρίς λακούβες για τους «πατριώτες». Και τα απογεύματα όμως δούλευε ο Σπύρος. Μαζί και η γυναίκα του. Και μάζευαν ένα –δυο ευρώ για να ζήσουν καλύτερα σαν ποτέ γύριζαν πίσω. Στην «άλλη Πατρίδα». Χειμώνας καιρός ήταν ακόμα και ο Σπύρος με τη γυναίκα του και τα δυο του παιδιά χωρούσαν ακόμα στο νησί. «Πατριώτες» ήταν ακόμα. Οι άλλοι «Βορειοπειράτες» μάζευαν τις ελιές. Μάζεψαν τόνους ελι-

σπύρος και η γυναίκα του δούλευαν για την καλύτερη ζωή στην «άλλη Πατρίδα». Άλλα η «Πατρίδα» στέρεψε από λάδι. Στέρεψε και από ανθρωπιά. Οι φυλλάδες άρχισαν να γράφουν για τη μάστιγα των Αλβανών. «Κλέβαν, λέει, σπίτια». «Να φύγει η εγκληματική αρρίδα». «Να πάνε στον αγύριστο». «Σε λίγο θα αρχίσουν να μας πουλάνε και καλάσινοφ»...

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ μια μέρα έπιασε τη γριά μάνα του Σπύρου. Δεν είχε άδεια παραμονής. Έπρεπε να φύγει στην Πατρίδα της. Και τα μωρά δεν

είχαν πια άδεια. Και ο Σπύρος έπρεπε να φύγει. Είχε τελειώσει η άδειά του. Τους είδα ήταν ήμουν στην Ελλάδα όλους μαζί στο λιμάνι να φεύγουν για την Αλβανία. Την Πατρίδα τους. Τούτη η Πατρίδα δεν ήταν πια δικιά τους. Σήκωσα το τρεμάμενο χέρι μου και είπα: «Αντί Σπύρο!»

ΗΤΑΝ μια ιστορία που την έζησα από κοντά. Μια ιστορία από αυτές που συμβαίνουν κάθε μέρα στην Ελλάδα. Μόνο που αυτή η ιστορία δεν ταιριάζει βλέπετε με αυτά που μας σερβίρουν καθημερινά για τους Αλβανούς, του Ρουμάνους, τους Κούρδους και για όλους γενικά τους οικονομικούς μετανάστες που δουλεύουν στην Ελλάδα για ένα κομμάτι ψωμί, για να μας το επιστρέψουν ολόχρυσο.

ΤΙ ΜΑΣ ΘΥΝΙΖΕΙ τι μας θυμίζει αυτή η στάση μερίδας συμπατριωτών μας στην Ελλάδα; Μα φυσικά όλα όσα κατά καιρούς μας σερβίρουν στην 5η Ήπειρο πολιτικοί και αντιμεταναστευτικά κινήματα για να δικαιολογήσουν τη μείωση του ετήσιου αριθμού μεταναστών που δέχεται η χώρα. Το γεγονός ότι και στην ίδια περίοδο η Πατρίδα μας αντιμετωπίζεται το ίδιο πρόβλημα, δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας ότι ο φατσισμός άρχισε να αναβιώνει σε πολλά κράτη με απρόβλεπτες συνέπειες στο μέλλον αν οι κυβερνήσεις δεν ενεργήσουν άμεσα για την απόσβεση του φαινομένου πριν πάρει ακόμη μεγαλύτερες διαστάσεις.

Η Γιορτή του Κλήδονα

Αγαπητοί συμπάροικοι και φίλοι αναγνώστες,

Την Κυριακή που μας έρχεται, 20 Ιουνίου, το Γυναικείο Τμήμα της Μυτιληνιακής Αδελφότητας του Συδνευ & NNO, διοργανώνει μια θαυμάσια εκδήλωση στο Μυτιληνιακό Σπίτι με θέμα την αναβίωση του Κλήδονα.

Πραγματικά, θα είναι ένα θαυμάσιο απόγευμα από τις 2 – 6 μμ.

Θα ειπωθούν πάρα πολλά παραδοσιακά δίστιχα και μαντινάδες που λέγονται στον κλήδονα; της αγάπης, του έρωτα, σατυρικά και μερικά πολύ πιπεράτα...

Αφθονο κέφι, γέλιο, χαρά και ξεφάντωμα!!!

Επίσης θα σερβίρουτεί καφές, τσάι γλυκίσματα κλπ., αλλά και άφθονα μεζεδάκια.

Η προσπάθεια για την υπέροχη τούτη εκδήλωση είναι για την αναβίωση και διατήρηση άλλης μιας λαϊκής μας παράδοσης.

...μερικά λόγια για τον Κλήδονα

Ο κλήδονας είναι ένα είδος λαϊκής μαντείας που παλαιώτερε ήταν πολύ συνηθισμένη και γινόταν στην γιορτή του Αγίου Ιωάννη στις 24 Ιουνίου.

Το έθιμο αυτό είναι πολύ παλιό και επικρατεί όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε μερικές άλλες χώρες.

Το λένε «Κλήδονα» γιατί έχει κλεισμένα τα μυστικά της μοίρας κάθε ανύπαντρης κοπέλας και αυτή τη μέρα τα ανοίγει σε όσους πηδήσουν πάνω από τις φωτιές (κάψαλα).

Την παραμονή της γιορτής του Αγίου Γιάννη, το βράδυ, δυο κοπέλες στέλνονταν από όλη τη παρέα των κοριτσιών στη βρύση με ένα δοχείο για να φέρουν το «αμίλητο

νερό». Το έλεγαν έτσι επειδή στην επιστροφή δεν έπρεπε να μιλήσουν καθόλου. Μετά όλα τα κορίτσια έριχναν το καθένα τους μέσα στο δοχείο από ένα μικρό αντικείμενο (καρφίτσα, δαχτυλίδι, κουμπί, κλπ) που το έλεγαν «ριζικάρι», γιατί από αυτό έβγαινε το ριζικό κάθε κοπέλας. Μετά σκέπαζαν το πήλινο δοχείο με ένα κόκκινο πανί και το άφηναν όλη νύχτα στο ύπαιθρο. Εκεί το έβλεπαν τα αστέρια και πήγαιναν οι μοίρες για να του δώσουν την ευλογία τους.

Την άλλη μέρα, ανήμερα της γιορτής του Αγίου Γιάννη, μαζεύονταν όλα τα κορίτσια στα πεζούλια μιας αυλής ενός κοριτσιού και «άνοιγαν τον κλήδονα». Ένα αγόρι η κορίτσι που είχε και τους δυο γονείς εν ζωή, άνοιγε τον κλήδονα, ενώ τα κορίτσια τραγουδούσαν:

«Ανοίξατε τον κλήδονα στ' Αγιου Γιαννιού τη χάρο

κι' όποιου είναι καλοριζικού τώρα θα να προβάλει»...

«Σαν τι τραγούδι να σου πω πουλί μου να σ' αρεσει

πουνχεις αγγελικό κορμί κι δαχτυλίδι μέση»... κλπ.

Έγινερα, βγάζανε ένα - ένα το αντικείμενα, ενώ τα κορίτσια τραγουδούσαν διάφορα δίστιχα/μαντινάδες που το κάθε ένα ήταν αφιερωμένο στην κοπέλα που έριξε το αντικείμενο. Το δίστιχο θεωρούνταν χρησιμός για το πρόσωπο στο οποίο άνηκε το αντικείμενο. Από το συσχετισμό του αντικειμένου με το τραγούδι έβγαινε η μαντεία. Τα δίστιχα ήταν συνήθως ερωτικά, αλλά και πολλές φορές σατιρικά και μερικές φορές ... αρκετά πιπεράτα.

Το έθιμο αυτό διατήρεται σε πάρα πολλά μέρη της Ελλάδος μέχρι και σήμερα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΛΟΓΩΝ - ΤΜΗΜΑ ΕΚΛΟΓΩΝ

Σύμφωνα με την υπ' αριθμόν 6/7.5.2010 εγκύλιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης σχετικά με την άσκηση του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι από τους ομογενείς και τους νομίμως διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών για την ανάδειξη των αιρετών οργάνων της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης, σημειώνουμε ότι:

* οι εκλογές για την ανάδειξη των δημοτικών αρχών την 14η Νοεμβρίου 2010 και με αυτές θα αναδειχθούν οι αρχές των νέων διευρυμένων Δήμων της Χώρας που θα προκύψουν δια συνενώσεων κατ' εφαρμογή του προγράμματος «Καλλικράτης».

* η ενότητα 1 της εγκυλίου αναλύει τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν έτσι ώστε να μπορούν να συμμετέχουν με δικαιώματα ψήφου, οι ομογενείς και οι υπήκοοι τρίτων χωρών

* η ενότητα 2 τη διαδικασία εγγραφής στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους. Τονίζεται ότι η προθεσμία για την εγγραφή τους στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους προκειμένου οι εκλογείς αυτοί να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα στις δημοτικές και κοινωνικές εκλογές του Νοεμβρίου του 2010, λήγει στις 31 Αυγούστου 2010.

* πρόκειται άμεσα να λειτουργήσει, υπό την εποπτεία των αρμόδιων υπηρεσιών του ΥΠΕΣΑΗΔ, Κέν